Muhammed'in Medinedeki Yahudi aşireti olan Benî Kureyza katliâmı

16.yyda Osmanlı'da yapılan Beni Kurayza katliamını gösteren bir minyatür.Esirlerin kafasını kesen Ali gösterilirken katliamı izleyen Muhammed'in yüzü gizlenmiş.

Muhammed'in Medinedeki Yahudi aşireti olan Benî Kureyza katliâmı:

Hendek Savaşı biter bitmez Muhammed, savaş sırasında Beni kureyza Yahudilerinin putperestlere destek verdiğini ve Cebrail'in emir getirdiğini öne sürer.

"Ya Rasulallah silahınızı bıraktınız mı? Ama biz melekler topluluğu henüz silahlarımızı bırakmadık. Allah (cc) Sana, Kurayzaoğulları üzerine yürümeni emir buyuruyor."Buhari, Meğâzi 30; İbni Kesir, el-Bidaye, 3/134

Müslümanlara ikindi namazını Beni Kureyza'da kılacaklarını bildirerek Kureyza seferini başlatır ve kalelerini kuşatırlar.

Resûl-i Ekrem Efendimiz, mücahidlerle Benî Kurayza Yahudilerinin kalelerinin dibine kadar vardı. Oradan Yahudi ileri gelenlerinin isimlerini birer birer zikrederek onlara şöyle seslendi:

"Ey Allah'ın gazabına uğrayarak maymuna çevrilmiş olanların kardeşleri! Allah sizi hor, hakîr kıldı mı ve belâsını, cezasını üzerinize indirdi mi? Demek siz bana kötü söz söylediniz öyle mi?"

Yahudi ileri gelenleri süt dökmüş kediye dönmüşlerdi:

"Yâ Ebâ'l-Kasım! Sen, sözünü bilmezlerden değilsin! Musâ'ya indirilmiş olan Tevrat'a yemin ederiz ki, biz sana hiçbir kötü laf sarfetmedik" diyerek söylediklerini inkâr ettiler. (Sîre, 3:245.)

Günler geçtikçe Yahudilerin direnme gücü azalır. Şartları görüşmek üzere Muhammed'e elçi gönderirler:

Nabbaş, “Yâ Muhammed!” dedi, “Benî Nadir Yahudilerinin teslim olmalarındaki gibi kanımızı dökme, mal ve silahlar senin olsun! Kadınlarımız ve çocuklarımızı alıp memleketinden çıkıp gidelim. Her cins silah hariç olmak üzere, her âile için bir devenin taşıyabileceği gerekli eşyayı götürmemize müsâade et!”

Peygamber Efendimiz, “Hayır, bu teklifi kabul edemem” buyurdu.

Nabbaş ikinci olarak şu teklifi yaptı:

“Öyle ise kanımızı bize bağışla. Sadece kadınlarımızı ve çocuklarımızı alıp gidelim. malları olduğu gibi bırakalım!”

Peygamber Efendimiz, “Hayır,” dedi, “kayıtsız, şartsız, benim hükmüme itaat edip teslim olmaktan başka hiçbir çareniz yoktur!”

Nabbaş, me’yus ve perişan bir halde, kavminin yanına döndü. Olup bitenleri olduğu gibi anlattı. (Sîre, 3:246)

Bu gelişme üzerine Yahudiler iyice tedirgin olurlar. Eskiden Musevi olup da müslümanlığa geçen Ubabe ile görüşmek isterler.

Benî Kurayza, Peygamberimiz’den, Evs kabîlesinden Ebû Lübabe’nin istişâre için yanlarına gönderilmesini istediler. Bunun üzerine Ebû Lübabe, gönderildi. Ebû Lübabe, Medîne yahûdîlerinden Müslüman olmuş servet sâhibi bir kimse idi. Peygamberimiz, kendisine kıymet verirdi. Peygamberimiz, Ebû Lübabe’yi gönderirken; “git onlara Allah ve Rasûlü için nasihat et.” buyurdu.

Ebû Lübabe, kale kapısından yanlarına vardı.

Kureyza yahûdîleri O’na; “Yâ Eba Lübabe! Sen ne dersin? Muhammed bize, “benim hükmüm ile kaleden dışarı çıkın!” dedi” dediler.

Ebû Lübabe de onlara nasihat etti. Fakat, bu arada bir eliyle sakalını bir eliyle de boğazını tutarak, “başınızı keser bilmiş olasınız” diye, harbetmelerine işâret etti. (Sîre, 3:247.)

Fakat Yahudilerin dayanacak güçleri kalmamıştı. Teslim olmak zorunda kaldılar. Ele geçirilen bu insanların elleri boyunlarına bağlanıyor ve onların akıbeti hakkında Muhammed, daha önce Yahudi olup da sonradan Müslüman olan Sad Bin Muaz’a yetki veriyor. Sad’ın kararı aynen şudur:

“Ben, onlar hakkında buluğ çağına eren erkeklerin boyunlarının vurulmasına; malların Müslümanlar arasında taksim edilmesine, çocuklarla kadınların ise esir alınmasına hükmettim.”

Peygamber Efendimiz, Hz. Sa’d’ı bu hükmünden dolayı tebrik ve takdir ederek, “Sen, onlar hakkında, Allah Teâlâ’nın yedi kat gökler üzerinde verdiği hükmüne uygun hüküm verdin” buyurdu. (Sîre, 3:251; Tabakât, 3:426; Taberî, 3:56.)

İslami kaynaklara göre, (inanılır gibi değil ama) 400 ila 900 arasında bir sayıda Yahudi, eş ve çocuklarının gözü önünde kafaları kesilerek öldürülür.

Bunun sonucunda, Medine'nin pazar yerinde hendekler kazılmış, Kurayza'nın adamları gruplar halinde getirilmiş ve boyunları vurulmuştur. (Sîre, 684-700/II, 233-54.)

"Ayşe (Hz.) nin aktardığına göre, bu kesim işi sabahtan akşama kadar sürmüş. Erkekler idam edilirken, Yahudi kadınlar ve çocuklar da buna feryat edip saçlarını başlarını yolmuşlar." (Vakıdi, Meğazi, 2/512-517)

Muhammed, Yahudileri teslim aldıktan sonra bir yerde toplayıp kendilerine, "Ey domuz ve maymun kardeşleri! Yediniz mi! İşte haliniz; görün bakalım" diyerek hakaret ediyor. Onlar da buna karşı, "Ey Muhammed, biz senden bunu beklemezdik, neden böyle haksızlık yapıyorsun?" şeklinde yanıt veriyorlardı (Bu kısım pek çok İslami Kaynakta yer alır örnek olarak, Taberi, Ahzap Tefsiri, ayet 26-27)

Muhammed, bu Yahudilerin karıları ve kızlarından 16 tanesini özel olarak ayırıyor ve bunlardan Reyhane'yi kendine seçip geriye kalan 15 tanesini de diğer önemli dostlarına dağıtıyor. (Bu önemli dostların kim olduğu neden belli değil?) Bir Yahudi:

"Artık her şeyimize el koydunuz, hiç olmazsa gözlerimizin önünde namusumuza el uzatmayın" diyor. Fakat, Muhammed bunu dinlemiyor.(Vakıdi, Meğazi, 2/250)

Muhammed, ihtiyaç fazlası kadın ve erkek çocukların bir bölümünü, Sad bin Zeyd'e teslim edip onları satmak için Necd bölgesine, bir kısmını da şam tarafına gönderiyor. Müslümanlardan Muhammed bin Mesleme:

"Beni Kureyza Savaşı'nda kadınlar bölüşülürken bana üç tane düştü; hepsini de sattım" diyor.(Diyarbekir Tarihi Hamis,1/499 ve Vakıdi age 2/523-25)

Bu katliamdan sonra Medine'de Yahudi kalmıyor. Şehir tamamen müslüman oluyor. Ama müslümanların Yahudi düşmanlığı bitmiyor:

Ebû Hüreyre (ra) bildirmiştir: "Resûl-i Ekrem Efendimiz Aleyhissalâtu Vesselâm şöyle buyurdu: 'Müslümanlarla Yahudiler harb etmedikçe kıyâmet kopmayacaktır. O harpte Müslümanlar (gâlip gelerek) Yahudileri öldürecekler. Öyle ki, Yahudi, taşın ve ağacın arkasına saklanacak da, taş veya ağaç; 'Ey Müslüman, Ey Allah'ın kulu, şu arkamdaki Yahudi'dir, gel de onu öldür!' diye haber verecektir. Sadece Garkad ağacı müstesna, çünkü o, Yahudilerin ağaçlarındandır."(Müslim, Fiten, 82)